

PRIKLON

S priklonom izkazujemo nekomu čast in kadar se priklonimo pred Bogom, ga s tem počastimo. Poznamo dve vrsti priklona:

- mali priklon, to je priklon z glavo in
- veliki priklon, to je priklon s telesom do pasu.

Priklon z glavo naredimo takrat, ko izgovorimo imena Jezus, Marija ali ime svetnika, v čigar čast se opravlja sveta maša. Ministranti naredo mali priklon, kadar izročajo mašne darove duhovniku.

Z globokim priklonom, ko se telo prikloni do pasu, pa pozdravimo oltar, če tam ni tabernaklja z Najsvetejšim ali svetniško podobo. V primeru, da je na oltarju tabernakelj z Najsvetejšim, vedno pokleknemo. Duhovnik naredi globok priklon pred branjem evangelija, ko moli: Vsemogočni Bog, očisti mi srce. Med evharističnim bogoslužjem se duhovnik globoko prikloni, ko postavi kelih na oltar in moli: Gospod Bog, sprejmi nas ponižne in skesane...Med izpovedovanjem vere se duhovnik zopet globoko prikloni pri besedah: In se je utelesil....

Diakon naredi globok priklon, kadar prosi mašnika za blagoslov pred evangelijem. Pri somaševanju se somašniki globoko priklonijo po povzdigovanju hostije in keliha in ob koncu maše, preden odidejo od oltarja.

Priklon je torej simbol, ki pove, da nekomu izkazujemo čast, spoštovanje in da ga hočemo pozdraviti.